

Sygn. akt: **IC 182/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Sznura

po rozpoznaniu na rozprawie protokolowanej przez sekr. sąd. N. K. w dniu 01 czerwca 2016 r.

sprawy z powództwa (...) **Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.**

przeciwko **S. C. (1)** (poprzednio **C.**)

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. na rzecz pozwanej S. C. (1) kwotę 1.200 zł (jednego tysiąca dwustu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka (...) **Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w G.** wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanych J. C. oraz **S. C. (1)** (poprzednio **C.**) kwoty 5.647,71 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 5.081,85 zł od dnia 16 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 565,86 zł od dnia 22 listopada 2010 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, iż pozwani zamieszkują w lokalu mieszkalnym położonym w G., przy ul. (...), znajdującym się w zasobach mieszkaniowych powoda. Pozwani nie są członkami powodowej Spółdzielni. W okresie od 01 października 2008 r. do 15 sierpnia 2010 r. nie wykonali obowiązku do uiszczania opłat eksploatacyjnych i innych opłat związanych z użytkowaniem lokali, wynikającego z art. 4 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych oraz ze statutu powodowej Spółdzielni. Pismem z 27 września 2010 r. pozwani zostali wezwani do zapłaty, jednakże bezskutecznie.

Nakazem zapłaty z 18 stycznia 2011 r. wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I Nc 2352/10, Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Postanowieniem z 16 marca 2011 r. nakaz zapłaty z 18 stycznia 2011 r. zaopatrzone w klauzulę wykonalności.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana S. C. (1) (poprzednio C.) zaskarżyła go w całości oraz podniosła zarzut nieistnienia roszczenia, zarzut przedawnienia oraz braku legitymacji biernej.

W uzasadnieniu wskazała, że wraz ze zmarłym mężem J. C. przysługiwało jej na prawach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego, położonego w G. przy ul. (...) wraz z wkładem budowlanym, zgromadzonym w powodowej Spółdzielni. Obecnie toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego z udziałem Gminy M. G., jako następcy prawnego zmarłego w dniu 21 grudnia 2011 r. pozwanego J. C.. Argumentowała, że od września 2002 r. jedyną osobą korzystającą z przedmiotowego lokalu był zmarły J. C., zaś pozwana zamieszkiwała i zamieszkuje przy ul. (...) w K.. W związku z tym to Gmina jako następcą prawnym zmarłego J. C. winna zostać obciążona kosztami związanymi z korzystaniem z przedmiotowego lokalu.

Na mocy pkt 1 zarządzenia Przewodniczącego z 29 stycznia 2016 r. uznano, że nakaz zapłaty nie został pozwanej S. C. (2) prawidłowo doręczony.

Postanowieniem z 31 maja 2016 r. referendarz sądowy uchylił na mocy art. 395 §2 k.p.c. swoje postanowienie z 16 marca 2011 r. o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu upominawczym w dniu 18 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 2352/10 w stosunku do pozwanej S. C. (2).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. C. (2) oraz jej mężowi J. C. przysługiwało na prawach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego, położonego w G. przy ul. (...) wraz z wkładem budowlanym, zgromadzonym w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.. Nie byli oni członkami powodowej spółdzielni.

Okoliczność bezsporna .

Sąd Okręgowy w Gdańsku prawomocnym wyrokiem dnia 06 października 2003 r. sygn. akt II C 1526/03 orzekł rozwód między S. C. (2) oraz J. C.. Po rozwodzie pozwana powróciła do nazwiska (...).

Okoliczność bezsporna , vide: kserokopia odpisu skróconego aktu małżeństwa, k. 66.

J. C. zmarł 21 grudnia 2011 r., zaś spadek po nim na podstawie przepisów ustawy nabyła Gmina M. G. z dobrodziejstwem inwentarza. Obecnie toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego z udziałem Gminy M. G., jako następcy prawnego zmarłego J. C..

Okoliczność bezsporna , vide: postanowienie Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z 12 stycznia 2015 r. sygn. akt XIII Ns 2655/13, k. 67.

Na dzień 15 sierpnia 2010 r. zadłużenie przedmiotowego lokalu mieszkalnego za okres od 01 października 2008 r. do 15 sierpnia 2010 r. wynosiło 5.647,71 zł. Obecnie całość tego zadłużenia została uregulowana przez współdłużnika, tj. Gminę M. G..

Okoliczność bezsporna , vide: zestawienie księgowo, k. 13-14, 18-27; wyciągi z protokołów , k. 28-39; uchwała nr XVII/405/07, k. 40-42; oświadczenie pełnomocnika powódki, k. 138, 141.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Sąd ustalił okoliczności mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy na podstawie załączonych dokumentów. Wskazać należy, że prawdziwości i wiarygodności tych dokumentów żadna ze stron nie kwestionowała.

Bezspornym w sprawie był fakt przysługiwania pozwanej spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego na zasadach współwłasności, będącego w zasobach powódki. W niniejszej sprawie poza sporem była również okoliczność, iż spadek po zmarłym J. C. na podstawie przepisów ustawy nabyła Gmina M. G. z dobrodziejstwem inwentarza. Bezsporny był również fakt, iż prowadzone jest postępowanie o podział majątku wspólnego byłych małżonków.

Powódka jako podstawę roszczenia wskazywała art. 4 ust. 1¹ ustawy z 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych zgodnie, z którym osoby niebędące członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, są obowiązane uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat na takich samych zasadach, jak członkowie spółdzielni, z zastrzeżeniem art. 5. W świetle powyższej regulacji bez znaczenia pozostaje tu korzystanie faktyczne, bądź też nie

z przedmiotowego lokalu przez pozwaną, na którego brak wskazywała S. C. (1). Powyższe mogło stanowić jedynie postawę do wzajemnych rozliczeń między pozwaną, a Gminą M. G..

W ocenie Sądu co do zasady istniała odpowiedzialność pozwanej, jako współwłaścicielki przedmiotowego lokalu. Bez wpływu na odpowiedzialność pozwanej pozostaje fakt ustania małżeństwa między pozwanymi. Oboje małżonkowie ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę opłat zawiązanych ze spółdzielczego lokalu mieszkalnego w świetle art. 30 §1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 11 października 1995 r., III CZP 137/95). Nadto zgodnie z art. 370 k.c. jeżeli kilka osób zaciągnęło zobowiązanie dotyczące ich wspólnego mienia, są one zobowiązane solidarnie, chyba, że umówiono się inaczej.

Tym niemniej w ocenie Sądu z uwagi na złożone na rozprawie w dniu 01 czerwca 2016 r. oświadczenie strony powodowej o uregulowaniu całości zadłużenia przez współdłużnika, roszczenie powódki utraciło byt prawny, wygasło. Z tych względów powództwo w stosunku do S. C. (1) jako niezasadne na mocy art. 370 k.c. a contrario podlegało oddaleniu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd oparł na podstawie art. 108 k.p.c., art. 98 §§1 i 3 k.p.c. oraz §2 ust. 1 i 2 §6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013, poz. 461). Sąd miał na uwadze, iż powódka przegrała sprawę w całości, w związku z czym, uwzględniając zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, określoną w przepisie art. 98 k.p.c. obciążył ją kosztami postępowania w całości. Uwzględniając zaś, że koszty postępowania w niniejszej sprawie ograniczone zostały do kosztów zastępstwa procesowego strony przeciwnej Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1.200 zł. Kwota ta jest zdaniem Sądu adekwatna do stopnia skomplikowania sprawy i nakładu pracy pełnomocnika.

Na marginesie Sąd wskazuje, że niezasadnym byłoby obciążanie pozwanej kosztami postępowania egzekucyjnego, prowadzonego przeciwko S. C. (1) (poprzednio C.) z uwagi na fakt, że było ono prowadzone na podstawie tytułu egzekucyjnego, który utracił swą moc. Nakaz co do pozwanej nie był bowiem w rzeczywistości prawomocny, albowiem nakaz nie został jej doręczony, zaś zastosowane domniemanie doręczenia upadło wobec wykazania, że pozwana w dacie tego doręczania zamieszkiwała pod innym adresem, aniżeli wskazano w pozwie. Tym samym w ocenie Sądu koszty powstałe z tego tytułu nie mogą obciążać pozwanej.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)